

DRUŠTVENE VESTI

Selnica ob Dravi. Igra za matere bo v nedeljo 29. marca, ob treh popoldne v čitalniških prostorih.

Ljutomer. Prosvetno društvo zaključilo letošnjo gledališko sezono s kratno predstavo izvirne slovenske drame »Mutek osojski«. Rokopis je Prosvetnemu društvu odstopil pisatelj g. Anton Brumen iz Maribora, doma iz sosednega Sv. Križa pri Ljutomeru. Pisatelj se na tiho nedeljo predstave tudi sam udeleži. Za Ljutomer bo prva predstava na črno soboto zvečer ob 8. uri, tretja pa na cvetno nedeljo tudi popoldne.

Smartno pri Velenju. Naše prosvetno društvo je vstalo k res novemu življenju. V letošnjem zimskem času smo imeli že tri igre in tri podučna skioptična predavanja. Za velikonočno naša igralci pripravljajo novo, sodobno igro. Vabimo vse naše okoličane, da pristopajo kot člani k našemu društvu.

Vojnik. Gotovo je še vsem Vojničanom v živem spominu »Pasijone«, ki ga je naše Prosvetno društvo leta 1931 štirikrat predstavljalo. Letos nam hoče za velikonoč zopet nekaj sličnega pokazati in sicer »Velikonočno igro«, ki se bo uredvala na cvetno nedeljo 5. aprila.

Podčetrtek. S spomladjo se ni vrnilo novo življenje samo v naravo, temveč se je oživilo

Cementni izdelki, umetni kamen

asfaltiranje, ksilolit, teraco in drugi tlaki,
„Gradivo“ d. z. o. z., preje C. Pickel
Maribor, Koroščeva ulica 39. — Telefon 2039.

življenje tudi med nami. Novo življenje je v izobraževalnem društvu. Ob novem letu je imelo društvo dobro obiskan občni zbor in je število udov z naraščanjem narastlo nad 70. Ustanovilo si je društvo novo knjižnico, ki je vsebovala prej nekaj starih knjig, ki jih nikdo ni čital. V par tednih si je društvo nabavilo do 70 dobrih knjig, veliko jih je novih. Prejelo je v dar od sestrskega bralnega društva pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini okoli 70 dobrih knjig, za kar mu bodi izrečena javna zahvala. Mladina od tega časa vsako nedeljo pridno sega po knjigah in jih čita. Društvo je priredilo za 23. februarja igro »Burka o jezičnem dohtarju«, ki je bila dobro obiskana in je lepo uspela. Sedaj se vršijo priprave za materinski dan, ki bo 25. in 29. marca, ko bodo nastopili otroci z deklamacijami, s svojim novim pevskim zborom, z deklamacijami v zboru in člani društva kar s tremi igrami. Vse to bo mogoče izvršiti na odru, ki je popolnoma preurejen in prenovljen. V cerkvi nas pa razveseljuje pevski zbor s svojim lepim petjem in tu in tam nas katerokrat iznenadi moški zbor s svojo pesmijo. To je tisto novo življenje, ki se ga pri nas vse veseli.

življenju. Več let je že bila pri sinu župniku. Od sv. Jožefa si je izprosila lepo, srečno zadnjo uro v 76. letu starosti. Mirno in brez težav je zaspala v Gospodu. Na Jožefovo popoldne smo jo pokopali. Nepregledna je bila množica znancev in prijateljev iz cele fare; še celo od Sv. Antona jih je prišlo mnogo, kjer je bila pokojna rojena. Po odpetih slovenskih viglijah, ki so jih v močnem zboru peli župnik sin, g. župnik Konrad Šeško od Sv. Ane, g. kaplan Jože Krajnc iz sosednih Apač in domači snežnični kaplan, se je v lepem govoru poslovil od rajne g. Šeško. Na grobu je cerkveni pevski zbor odlično zapel v slovo. G. župniku in vsem sorodnikom iskreno sožalje!

Sv. Bolfenk pri Središču. Vzel je slovo cvet mladeniške dobe, ki ga je presadil nebeški vrtar v svoj vrt. Dičila ga je potrpežljivost, ponižnost ter globoka vernost. Kot otroka ga je zalotila škrlatica, ki mu je zapustila kal nezdravljive bolezni, katero je prenašal potrpežljivo ter Bogu vdano, ne meneč se za kako veselo družino do 18. leta. Kot član tukajšnjega katoliškega prosvetnega društva je bil vzoren, prebral je skoraj vse knjige, kar jih ima knjižnica, si s tem bistril um, da ga je marsikdo zavidal pri njegovem talentu. In ta cvet je bil Zdravec Janez iz Vitana. Ne bo pozabljen nikoli in nikjer, to je dokazal njegov veličasten pogreb z obilnim cvetjem. Starši naj bodo uverjeni, da so vzgojili sina, ki jim je bil v čast in ponos ter mladini za vzor.

Potok ob Dretih. Za vedno se je od nas poslovila mlada gospa Ančka Fricelj, p. d. Prednikova mama, posestnica v Potoku, 18. marca. Kot žrtvi materinstva ji je usahnilo življenje ob porodu sinka, ki je tudi umrl. Zapušča žalujočega soproga in dve ljubki hčerki Miciko in Ančko. Komaj 4 leta poročena sta živela s soprogo v najlepši slogi in sreči. Pogrešali jo bomo vsi, ki smo jo poznali. Počivaj mirno v Gospodu! Užaloščenim preostalom naše sožalje!

Ljubno ob Savinji. Zdi se nam, kakor da je to leto za naš kraj leto smrti. Kajti v kratkih presledkih se oglašajo mrtvaški zvon. Zapustil nas je 25. februarja nadebudni mladenič Božidar Erman v starosti komaj 23 let. Pokojni Božo je bil dijak pravne fakultete na univerzi v Ljubljani in manjkalo je komaj 2 leti, da bi končal

Odprta noč in dan so groba vrata.

Ribnica na Pohorju. V nedeljo dne 15. marca je sprejela črna zemlja v svoje naročje zemljake ostanke 63letnega veleposestnika Jož. Fornezija. Rajni je bil zlata duša, ljubezniv prijatelj in dober sosed. Težko je komu odrekel kako prošnjo. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov veličastni pogreb, kakršnega je bil v Ribnici gotovo še malokdo deležen. Marsikateri solza hvaležnosti je rosila lica udeležencev pogreba. Trije govorniki so se poslavljali od po-

kojnega, kakor tudi pevci z žalostinkami. Blagi rajni, počivaj v miru!

Marija Snežna v Slov. goricah. Dne 17. marca je zatisnila oči zemskemu solcu po kratki, težki, mukopolni bolezni, vdano in voljno, nad vse priljubljena in spoštovana Elizabeta Vršič, mati g. župnika Srečka Vršiča. Težko, vendar srečno in zaslužno za nebese je bilo njeno življenje, saj je dala in vzgojila od velikega števila otrok enega duhovskemu stanu in drugo samostanskemu

bliznjega plota vsak svoj kol in jela od zadaj udrihati po množici, ki je obdajala Tévža. Tako je prišel ta do sape. Njega in Zvonikovih dveh, ki nista bila nič mnogo manj korenjaška, so se toliko zbal, da nikomur ni bilo na tem, da bi se z njimi poskusil. Umaknili so se jim, da so mogli puste gnati skozi vso vas, dokler se ti niso zatekli v neki prazen kozolec in se tu zaprli.

Tako jeznega Tévža še nihče nikoli ni videl. Ko se je vračal in prišel mimo krojačeve hiše, je ta prišvedral pred vrata, se razkoračil in smeje se dejal:

»Hehehe, Tévž, danes pa si spet enkrat bil pravi fant od fare. Tak si mi po volji. Lepo si jih spodil, drhal nemarno... Ampak to ti tudi rečem: sam si si skuhal ta močnik in samo s pestmi ne boš ljudi za jezik držal. Tudi drugače se moraš spremeniti, če hočeš priti spet do veljave.«

»Vi, vi, nikar ne govorite,« je sopihaj mladi mož. »Vi ste mi ga skuhal, ta močnik, da, vi, ker ste jezikasti in ker vse raztrobite, kar se vam podne in ponoči sanja.«

»Hoho, poba, nikar tako petelinasto! Jaz nisem ne besedice črhnil o tebi in Marti. Sam se za nos primi! Ali misliš, da ljudje mežijo, ko takle tiček okoli drugega gnezda leta? Ne! Tedaj si prav nalašč nataknejo še očala, da tembolj tenko gledajo, čim bolj slep je tak ščinkavec. Saj ti ničesar ne

ohiram. Dekle je pravo; ko bi bil ti pošteno zagrabil, bi bil srečen mož in bi bilo danes drugače s teboj. Pa si odlašal in odlašal in skoparil in stiskal, da si vse zavozil. Kolikor jaz Marto poznam, ne verjamem, da ti bo pri takem močniku, kakor si ga ji skuhal, kaj pomagala.«

»Komu sem ga skuhal?«

»Krištof moj, kaj še ne veš? Sebi si ga in njo si osramotil in vso žlahto svojo. Vse nas mora biti srām.«

»Hahaha! Taka žlahta!« se je razvnel Tévž. »Če bolj nimam, kakor tiste, ki me osira, mi je ljubše, da je ne vidim več in ne čujem več o njej.«

Tedaj pa je tudi krojač vzkipek in po svoji robati navadi zakričal:

»Aha, todi ga je! Moja žlahta ti smrdi? Pa naj bo! Poslušaj, poba, danes sem ti zadnjo prijazno besedo dal; tudi tebi ni več treba z menoj govoriti. Od danes naprej bova tako, kakor da se nikoli nisva poznala. Ali ti je prav, ha? Meni je, hehehehe!«

Pri teh besedah so se mojstru potočile debele solze po licih. Ali jih je spočela jeza ali bolečina, ali smeh, tega Tévž ni več spoznal; kajti v njem je vse kuhalo in naglo jo je odkuril. Ko se mu je na stanovanju jeza polagoma izkadila in je misli zopet zbral, mu je srce stisnilo bridko spoznanje, da je bil pregrdo osoren. Zadnjega prijatelja je izgubil. Ako ga še Marta zavrže, potem bo najbolje,

mož redne cesarjeve vojske ter ostanke vojsk rasov Sejuma, Kase in Imruja, ki se sedaj skušajo znova organizirati. Na južni fronti je 35.000 vojakov pod poveljstvom rasa Nasibu, nad 15.000 pod poveljstvom dedžasa Amabije Selastija in v baliski deželi okrog 20.000 pod vodstvom dedžasa Merita ter 10.000 mož, kolikor jih je ostalo od nekdanje vojske rasa Deste. Poleg tega je še mnogo četniških oddelkov.

Abesinski cesar je odslavljal evrop. svetovalec in jih odposlal vsacega v svojo domovino. Negus se bo postavil na čelo preostale armade in jo popeljal ali v zmago ali v propast. Če bi

študije. Ko je prišel domov na razvedrilo, je šel z nekaterimi tov. smučarji na domače zasnežene planine. Pri tem se je prehladil; legel je na bolniško posteljo, s katere ni več vstal. Po 14-dnevnem trpljenju je mirno v Gospodu zaspal. Pokojni je bil do 1. decembra t. l. predsednik

tuk. prosvetnega društva. Z njegovo prerano smrtjo je nastala vrzel v vrsti zavedne katoliške mladine. Pogreb je bil nadvse veličasten. Udeležba je pokazala, kako je bil rajni priljubljen. Dragi Božo, počivaj v miru! Žalujemo iskreno sožalje!

Ljutomer. Glasom razglašala načelstva Sadjarškega in vrtnarskega društva za dravsko bano vino v Ljubljani se vrši v nedeljo dne 5. aprila, ob 9. uri dopoldne v meščanski šoli v Ljutomeru zborovanje vsega članstva SVD, kakor tudi vseh prijateljev sadjarstva v srezu Ljutomerskem. Na to zborovanje se vabijo tedaj ne le sadjarji in prijatelji iz področij že obstoječih sadjarskih podružnic, marveč tudi kmečki posestniki, ki še niso člani SVD, osobito iz obmejnih krajev sreza in sploh vsi, ki se pečajo s pridelovanjem in prodajo sadja, ali pa sadje zavživajo. Na dnevnem redu zborovanja so vprašanja, ki bodo zanimala slehernega kmetovalca in človekoljuba. — Odbor podružnice SVD v Ljutomeru.

Razkrižje pri Ljutomeru. Nabiramo prispevke za nove zvonove; stare so nam namreč med vojno odpeljali. Upamo, da bodo že za veliko noč zapeli veselo alelujo. Velike zasluge pri tem važnem delu ima naš g. ravnatelj pa tudi naš vrli prijatelj Makovec Filip, ki je sam kupil mali zvon. Najlepša hvala dobrotniku, ki je naši cerkvi že oskrbel prekrasen baldahin in bandero. Kum malemu zvonu bo že imenovani Makovec Filip, velikemu pa Kutnjak Pavel, katerega zasluga je, da imamo danes na Razkrižju duhovnike. Lepo bo takrat pri nas, ko bomo šli na Gibino nasproti zvonovom, kjer nas bodo čakali že od velike sobote in ko jih bomo spremljali na Razkrižje, kjer bodo zapeli veselo pesem »Aleluja«. Mi pa hočemo to veselje deliti z vami in vas vabimo da pridete ta dan na Razkrižje.

Smartno pri Velenju. Najstarejši naš faran Blaž Zabukovnik, po domače Basist, je legel k večnemu počitku. Bog mu je dal ućakati 93 let. Bil je mož korenjak za svoja leta. Ni mu bilo

življenje postlano z rožami, a bil je vedno globoko veren in v vseh težavah se je zaupal Bogu. Bil je eden izmed tistih redkih, še danes živelih, ki jih je birmal škof Slomšek. V petek smo ga spremili na zadnji poti. Pred nekaj dnevi smo stali ob grobu njegovega sosedu Topolšek Franca, ki je tudi ućakal visoko starost. — V bolnici v Slovenjgradcu je smrt presekala nit življenja naši faranki Polenik Pavlini iz Pake, materi treh malih otrok.

KRONICNO ZAGATENJE IN NJEGOVE SLABE POSLEDICE, POSEBNO MOTNJE PREBAVIL,

se lahko odpravijo z davno preskušanim domaćim sredstvom za čišćenje, z naravno

FRANZ-JOSEFOVO

grenčico, ki se tudi po daljši uporabi odlično izkaže. Oni, ki so bolni na želodcu in črevesju, a pijejo

FRANZ-JOSEFOVO

vodo, so zelo zadovoljni z okusom, kakor tudi z njenim učinkom.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Velika Pirešica. Ceste v naši občini bodo že kmalu svetovno znane. Cesta Socka—št. II, ki pelje po naši občini, je v takem stanju, da ni že več za nobeden promet sposobna. Ta cesta je bila preje okrajna, toda morala jo je l. 1932 prevzeti občina v svojo oskrbo. Obćani apeliramo na sreski cestni odbor in na občino, da to cesto temeljito popravita. Pa tudi na druge občinske ceste I. in II. reda se naj ozira, da bodo prišle v boljše stanje. Res je za občinski odbor težak problem, popravljati vsako leto 42 km občinskih cest s par tisoći dinarjev. Ostale ceste III. reda pa se mora popravilo vršiti itak s kulukom.

Sladka gora. V tukajšnji kaplaniji se vrši od 13. marca dalje gospodinjski tečaj. Voditeljica je gospa Mar. Berce, pomoćnica gospa Ivanka

Gorjanc. Z velikim veseljem in zanimanjem se ga udeleži 17 deklet. Za naš kraj je bil ta tečaj silno potreben in upamo, da bo prinesel veliko koristi, čeprav se je začel na petek dne 13. in je bilo prvi dan le 13 deklet. — Cesto od Lemberga na Sladko goro so vendar začeli temeljito popravljati. Da bi le bilo toliko kredita, da jo speljejo skoz do cerkve!

Marija Graec pri Laškem. Obćinski odbor je imel v nedeljo dne 15. marca svojo proračunsko sejo za proračunsko leto 1936-37. Davčna podlaga v naši občini znaša 91.091 Din. Izdatki so predvideni na 140.362 Din in ravno toliko tudi dohodki. V proračunu je za šolstvo 52.995 Din, za reveže 23.629 Din, za ceste 8000 Din. Doklada na davke bo znašala 123%. Ker pa je upati, da bo del šolskih bremen prevzela banovina, se bodo potem doklade znižale. Za leto 1935-36 smo plaćevali 112% doklado. Da se je letos doklada povišala, je vzrok v tem, ker se je znižala davčna podlaga. V zadnjem času se je popravilo v naši občini precej občinskih potov in cest. Kmetje so vozili većinomoma brezplaćno, a za brezposelne delavce nam je precej prispevala banovina, deloma že lansko leto, deloma pa sedaj. Cene goveji živini so se precej popravile in kmet gleda z većjim upanjem v bodoćnost. Želimo samo, da bi se te cene vzdržale, to pa ne bo drugaće, če bi se dosegel većji izvoz iz drzave.

Šmarje pri Jelšah. Sadjarji in zlasti mladina šmarskega sreza, v nedeljo dne 29. marca bo zopet nekaj za vas! Vršilo se bo zborovanje vseh sadjarjev šmarskega sreza, in sicer zjutraj ob 9. uri v osnovni šoli. Slišali boste marsikaj, kar bo vsem v korist. Ostale podružnice naj pošljejo svoje zastopnike in naj gledajo na to, da se tudi člani podružnic zborovanja prav sigurno udeleži. Posebne pozivnice so prejele vse občine šmarskega sreza, da pošljejo svoje zastopnike, kateri bi tudi prevzeli nalogo, da ustanovijo sadjarsko podružnico tam, kjer je še nimajo. Pozivnice pa bodo prejeli tudi vsi člani šmarske podružnice, za katere je zborovanje obvezno.

Sladkagora. Novovostanovljeno prosvetno društvo na Sladki gori ima svoj ustanovni občni zbor na tiho nedeljo dne 29. marca, popoldne po večernicah v kaplaniji.

negušu grozila nevarnost, da zgubi zadnjo bitko, namerava po vzgledu nekaterih svojih velikih prednikov ostati na bojišču in umreti rajši junaške smrti, nego se predati Italijanom na milost in nemilost.

Abesinski poglavarji, ki so se predali po zadnjih zmagah Italijanom. Iz Rima poročajo, da so se predali na severnem bojišču zadnji preostanki poraženih armad rasov Kase in Sejuma. Med ujetniki je tudi dedčas Amare, ki je izjavil, da bi bilo sedaj odveć nadaljevati vojno proti Italiji. Ras Kasa je zelo potrta, ker se je zavedel poraza. Vojskovodja je sam v zadnjem hipu ušel Ita-

da se spravi in izgine tja, kamor ne seže nobena voda in noben dih domaćega kraja.

Dva tedna so ljudje v Podkraju govorili skoraj samo o Tevžu, o njegovem razmerju z Zvonikovo Marto in da je ne mara već, o njegovi brezsrćnosti in lakomnosti. Tevž o tem ni ničesar izvedel, kajti z nikomer ni govoril in nikamor ni šel kakor s stanovanja na delo in v cerkev.

Tako se je tudi zgodilo, da Marte ni nikoli srećal. V cerkvi je šla većkrat mimo njega, pa ga ni pogledala, da, većkrat se mu je zdelo, da se je namenoma obrnila v drugo stran. Toda tega si zdaj ni smel k srcu gnati; vse misli je moral obrniti nato, da bi se čimprej izkopal iz neznosne stiske.

Ko je videl, da dela Hiršler pri lesni kupćiji ogromne dobićke, je začel misliti, da bi se sam lotil trgovine z lesom. Ko bi bil le denarja imel! S temi borimi dinarji, ki jih je zaslućil in napol za živež porabil, se ni mogel ničesar lotiti. Res da je imel na Blazinovem vknjiženih okoli dvajset tisoć; toda teh se ni hotel dotakniti, temveć jih je hranil, da bi mu bili pri roki, če bi bil brez dela ali bolan. Sicer pa jih je bilo itak zelo težko iztirjati; Blazinovkina hućega pogleda ga je bilo skoraj strah. Toda bodi kakor že: ako bi se mu ustavila kaka primerna kmetija, bi moral izterjati dolg zlepega ali zgrdega.

Odslej je delal, rekel bi, noć in dan; na vsak

način si je hotel do vigredi prihraniti toliko, da bi mogel sam začeti.

Pri tem je na vse drugo pozabil. Na velikonoćno nedeljo pa je nekaj opazil, kar mu je težko leglo na srce. Marta je zopet šla ponosno mimo njega in tudi njegove zlate verićice ni već imela. Ali mu je hotela naznaniti, da ga ne mara već? Potem je bilo vse njegovo garanje in računanje brez smisla. Tako ga je vznemirilo, da si ni mogel drugaće pomagati, kakor poiskati priloćnost in z dekletom govoriti.

Na Belo nedeljo je zasledil Marto, da je šla h Kotniku, samotnemu kmetu v Kotu; Kotnica je bila namreć bolna. Ko se je preprićal, da ga nihće ne vidi, je šel za njo in jo poćakal v gozdu. Već ko tri ure je minulo, preden se je vrnila. Tedaj je stopil pred njo in jo prijazno pozdravil. Sprva se je prestrašila, potem mu je hladno odzdravila in odšla mimo njega. Dva, tri koraka je napravila, nato pa je le obstala in se obrnila k njemu, ne da bi kaj rekla.

»Marta, ali si jezna name?« je vprašal v zadregi.

»Jezna? Ne. Po volji mi ni, već,« je dejala kratko.

»Gotovo te še boli tista pustna; toda jaz nisem kriv.«

»Pać! Ti si kriv.«

»Jaz? Kako? Zakaj?«